

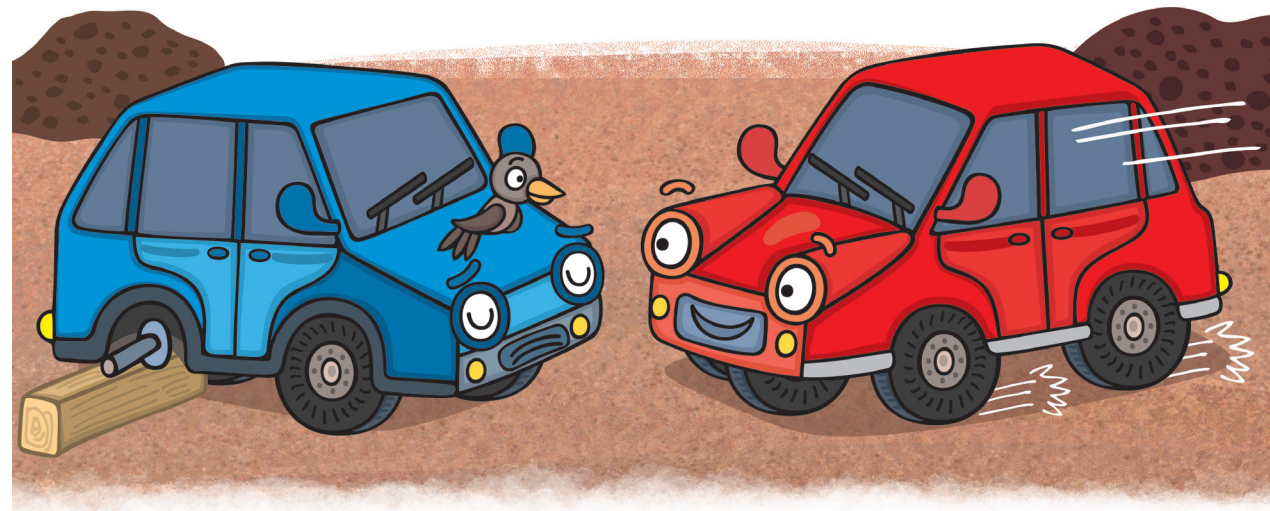

ЕДА І ДАН

БУВ ОДИН ДВІР А НА
НІМ ПЛІТ. ПІД НИМ
АВТО. І ЦЕ БУВ ЕДА.
АЛЕ ЩО ТО ЗА АВТО,
ЯК В НЬОГО АЖ П'ЯТЬ
КОЛЕС? «НУ ТО Й ЩО!»
СКАЗАВ ЕДА І РАДІВ,
ЩО МАЄ ЇХ. ЧИ ВІН БУВ
ЗЛИЙ, ТОЙ ЕДА?
НІ, ПРИНАЙМНІ НЕ
ДУЖЕ. ЕДА ЛЮБИВ,
ЯК СМІВ, ІТИ НА ДВІР

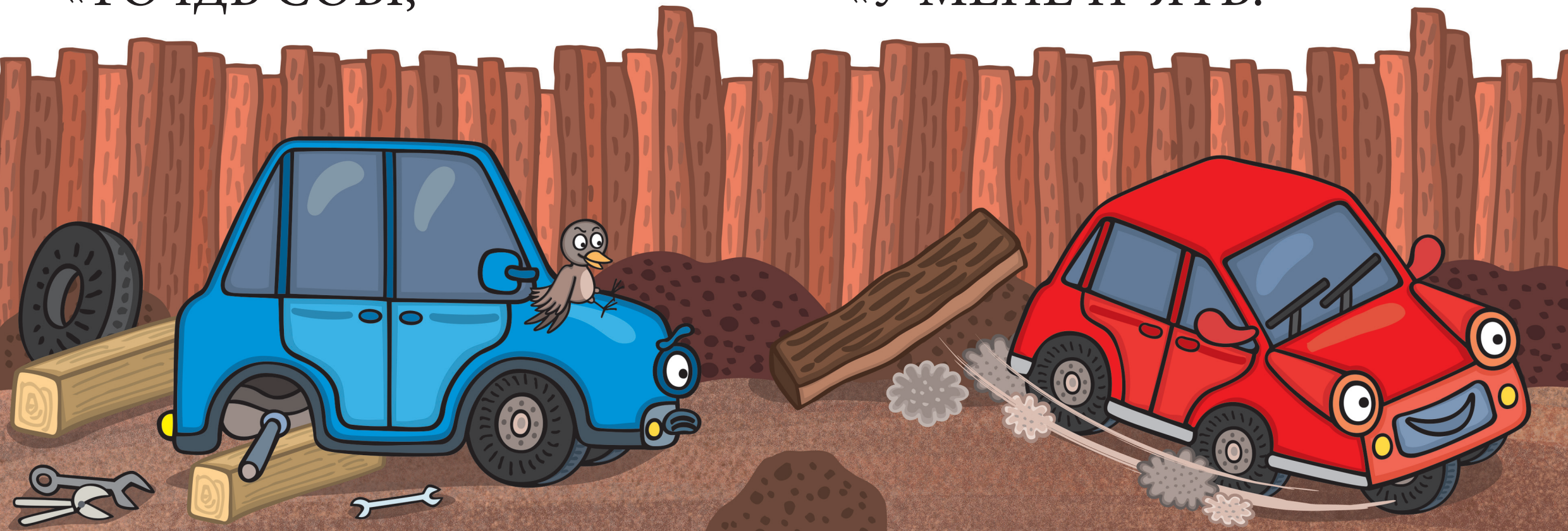
І З ДВОРА ГЕН. БО ТАМ
БУВ ЛІС А В НЬОМУ
ГРАД. І ЯР, А ЗА НИМ
САД. ДАЛІ СЕЛО,
В ЯКОМУ СМІХ І КРИК.
І ЕДА ЇХАВ І РАДІВ, ЩО
ТО ВСЕ Є І ЩО ВІН ТУТ
МОЖЕ БУТИ. ТА ІЩЕ
ТАМ, ЯК БУВ ТОЙ ДВІР,
ТАМ БУВ ЩЕ ДАН.
І ДАН БУВ ТЕЖ АВТО,
ТАК ЯК І ЕДА. ПРОТЕ
У ДАНА БУЛО МЕНШЕ

КОЛЕС. ЛИШ ТРИ.
І ДАН ХОТІВ ПОЇХАТИ
ГЕН ГЕН, ТА БУЛО
ЙОМУ ЗАСЬ!
ОЙ ЛИХО, В НЬОГО БУЛО
МАЛО КОЛЕС. І ТАК ДАН
СТОЯВ ТА Й УСЕ.
І ВІН БУВ САМ.

«ЕДО, ТИ ТАК РАДИЙ,
КОЛИ ТИ ЇДЕШ ГЕТЬ.
ТА Й Я БИ ХТІВ КОЛИСЬ
ПІТИ ЗІ ДВОРА,»
ПРОМОВИВ ДАН,
ЯК ЕДА ПОВЕРНУВСЬ.
«ТО ЇДЬ СОБІ,

ЦЕ ПРОСТО КЛАС!»
ПРОМОВИВ ЕДА.
«ТА В МЕНЕ МАЛО КОЛИ
ТИ. МОЖУ ЛИШ СТОЯТИ
Я. А В ТЕБЕ ЇХ АЖ
П'ЯТЬ,» ВІДПОВІВ ДАН.
«У МЕНЕ П'ЯТЬ.

Я ДУЖЕ РАД. ВОНИ МОЇ,
А ТИ БЕРИ ТІ СВОЇ ТРИ
ТА ІДИ ГЕТЬ,» ГУКНУВ
НА НЬОГО ЕДА.

«ТА БА, Я МОЖУ ЛИШ
СТОЯТЬ. ЙТИ ГЕТЬ ВЖЕ
МУСИШ ТИ.»

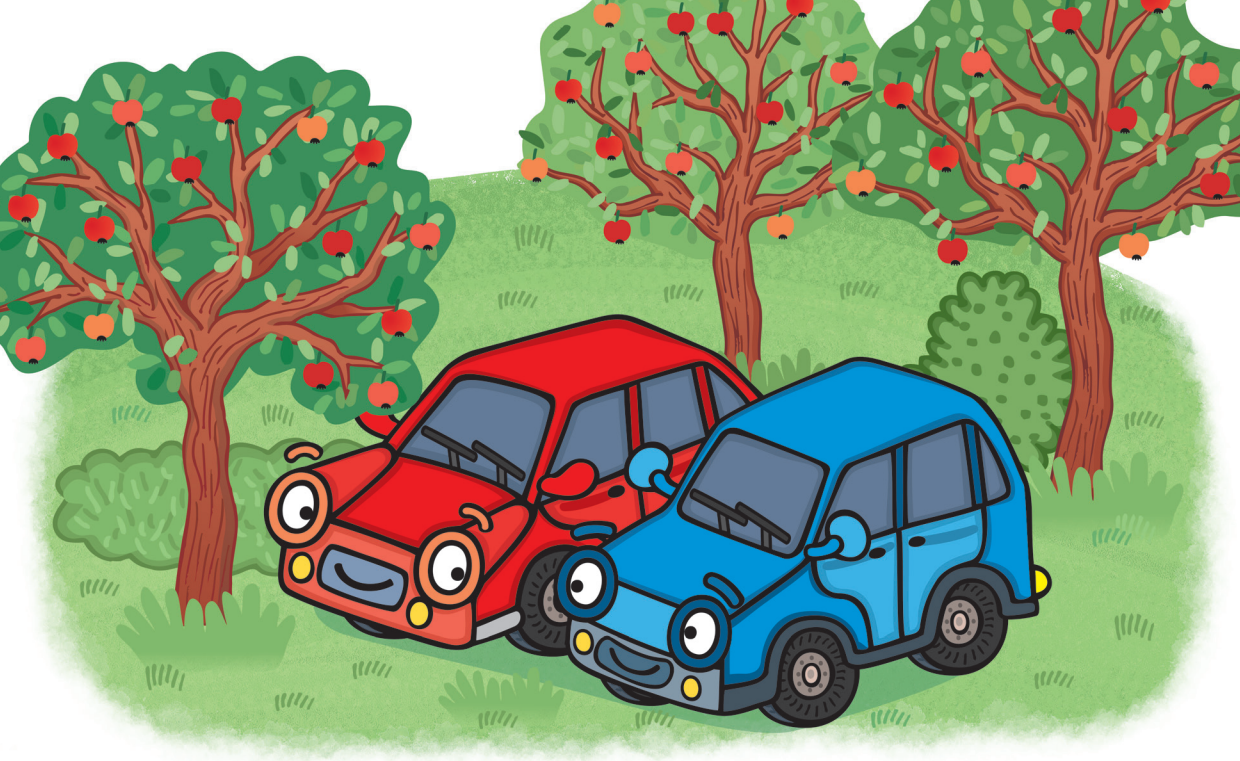
НУ ТО Я ЙДУ! БУВАЙ

ЗДОРОВ І БУДЬ ТУТ
САМ,» КРИКНУВ ЕДА
І ЗНИК. ЧИ ВІН БУВ
ЗЛИЙ? О ТАК, ЩЕ Й ЯК.
І ЕДА ГНАВ І МЧАВ.
І БУВ ТАМ ЛІС, А В ЛІСІ
ГРАД. І ЯР, А ЗА НИМ
САД. СЕЛО І СМІХ
І КРИК. А ЕДА ЇХАВ
І РАДІВ, ЩО ВСЕ ЦЕ Є
І ЩО ВІН ТУТ МОЖЕ
БУТИ. ЧИ Ж ВІН РАДІВ?
НІ НІ. НЕ БУВ З НИМ
ДАН. ЕДА БУВ САМ. ВІН

МОЖЕ БУТИ ТУТ, ТА
ЙОМУ ВСЕ ГІРШ І ГІРШ.
ЦЕ ЩО ТАКЕ? «ЧОМУ
Я МАЮ П'ЯТЬ КОЛЕС?
НАЩО ВОНИ МЕНІ?
Я ЗНАЮ ДАНА, ЦЕ
МІЙ ДРУГ. ПРОТЕ ВІН
МОЖЕ ЛИШ СТОЯТИ.
Я ЗНАЮ, ЩО ЗРОБЛЮ!»
ВИГУКНУВ ЕДА НА ВЕСЬ
ЛІС. І ЇХАВ ВІН ТУДИ,
ДЕ ДВІР. НА НЬОМУ
ПЛІТ, ПІД ПЛОТОМ ДАН.
«ГЕЙ, ДАНЕ, Я ВЖЕ ТУТ!

МАЮ П'ЯТЬ КОЛЕС.
НАЩО ВОНИ МЕНІ?
А ТИ МІЙ ДРУГ, ТОЖ
ХОЧУ Я, ЩОБ Й ТИ МІГ
ЇХАТИ ЗІ МНОЮ.
БО ТАМ Є СЕЛО, Й ЛІС,
І ЯР. Я ЗНАЮ, ЯК ТАМ

ГАРНО І ХОЧУ ТЕБЕ
ТУДИ ПРОВЕСТИ.»
«ДЯКУЮ, ЩО ТИ Є!»
СКАЗАВ ЙОМУ ДАН.
БУВ СОБІ ДВІР, НА ДВОРІ
ПЛІТ, А ПІД НИМ АВТО.
І ЦЕ АВТО, ЦЕ БУВ ЕДА...

ТА БА, АВТА НЕМА!
ЕДА Й ДАН, ОБИДВА
МОЖУТЬ ЇХАТЬ ГЕТЬ.
ВЗЯЛИ І ЗНИКЛИ АЖ
ГЕН ГЕН. ТАМ, ДЕ Є ЛІС,
А В ЛІСІ ГРАД, ТАМ ДЕ Є
ЯР, А ЗА НИМ САД. ТАМ
ДЕ СЕЛО, А В НЬОМУ
СМІХ І КРИК.
І ДАН РАДІВ. І ЕДА ТЕЖ
РАДІВ, ЩО ВІН ТУТ
МОЖЕ БУТИ, І ЩО ВОНИ
УДВОХ!